

много отъ тѣхъ сж механически, не могатъ да се приложатъ въ психическия животъ на човѣка.

Новото възпитание изисква нови методи за работа. И старото възпитание има добри методи, но приложението имъ е слабо. Тази е причината, поради която, при голѣми усилия, се получаватъ слаби резултати. Днесъ нѣщата се налагатъ съ закони, а дето работи законътъ, тамъ резултатитѣ сж малки. Човѣкъ трѣбва да върши нѣщата съ любовъ, а не чрезъ закони и правила. Дето управляватъ законитѣ, тамъ всѣкога се раждатъ противоречия. Като прилагатъ законитѣ отвънъ, хората сж дошли до положение да се изнасилватъ, да се измжчватъ, да се борятъ съ себе си. Тия методи не допринасятъ нищо. Да се бори човѣкъ съ себе си, докато се победи, това значи, самъ да се обезсили, да се самоунищожи. Не казвайте, че човѣкъ трѣбва да победи себе си, но кажете си: Като човѣкъ, азъ трѣбва да се повдигна. Азъ трѣбва да се освободя отъ вътрешното робство, да се повдигна и застана въ положението на истински човѣкъ.

И тъй, първата задача на човѣка е да се научи да се храни съзнателно. Каже ли, че не може да направи това, той е боленъ човѣкъ. Какъ може новороденото дете да се храни, а възрастниятъ човѣкъ не може? Щомъ заплаче детето и каже „ва“, майката веднага поставя предъ устата му естествената бутилка. То започва да сучи млѣкото, и всички около него